

Σουφλί

Η πόλη των μεταξιού

ένα ταξίδι
στο χτες
στη φύση
στην παράδοση
στον πολιτισμό

ΕΚΔΟΣΗ: Δήμος Σουφλίου
Αύγουστος 2004

Σουφλί

Η πόλη των μεταξιού

Στο μέσο του νομού Έβρου, εξήντα πέντε χιλιόμετρα από την Αλεξανδρούπολη, βρίσκεται ο Καποδιστριακός δήμος Σουφλίου με 7.519 κατοίκους σύμφωνα με την τελευταία απογραφή. Πολύ κοντά στις όχθες του ποταμού Έβρου και στην πλαγιά ενός μικρού λόφου στη σημερινή Ροδόπης, απλώνεται το Σουφλί. Η πόλη με τη διάφανη σφραγίδα του μεταξιού, με τα μοναδικά παραδοσιακά αρχοντικά, με τους αυθεντικούς και φιλότεχνους ανθρώπους της. Ευρήματα ελληνιστικής και βιζαντινής περιόδου αποδεικνύουν ότι υπήρχε εγκατάσταση στην ευρύτερη περιοχή. Στα 1667 ο τούρκος περιηγητής Εβλιγάλ Τσελεμπή αναφέρει το Σουφλί ως Sofulu, μας πληροφορεί ότι κατοικούνταν από αμιγώς ελληνικό πληθυσμό. Η ονομασία του οφείλεται μάλλον στην τουρκική λέξη «σουφύ» που ερμηνεύεται «λόγιος ιερωμένος». Στα τέλη του 18^{ου} αι. κατέφυγαν στο Σουφλί Θεσσαλοί και Ηπειρώτες που αναμείχθηκαν με τον ντόπιο πληθυσμό και χρωμάτισαν με τα δικά τους πολιτισμικά στοιχεία τον τόπο. Αρχικά το Σουφλί ήταν χτισμένο στο δίκορφο λόφο του Αϊ Λιά και με την αύξηση του

πληθυσμού άρχισε να επεκτείνεται προς τα κάτω, κοντά στις όχθες του ποταμού Έβρου. Έτσι δημιουργήθηκαν δύο συνοικίες, η Καρχατσιά (άνω μέρος) και η Καμπιά (κάτω μέρος). Η σηροτροφία, η αμπελουργία και η καρποποιία ήταν οι κυριότερες

δραστηριότητες του πληθυσμού, που στις αρχές του 20ου αι. έφθανε τους 12000 κατοίκους. Την εποχή αυτή το Σουφλί αναδεικνύεται σε πολιτιστική και εμπορική πρωτεύουσα του Ν. Έβρου. Μετά το χωρισμό των συνόρων το μεγάλυτερο μέρος των πλούσιων κτημάτων του Σουφλίου, αλλά και της εμπορικής πελατείας του, έμεινε στην αντίπερα όχθη του Έβρου, με αποτέλεσμα να περιοριστεί η σηροτροφία. Εντυχώς όμως την ίδια εποχή η ανάπτυξη της Βιομηχανίας φέρνει και στο Σουφλί νέες ελπίδες. Ιδρύονται εργοστάσια μεταξοβιομηχανίες από τους γνωστούς Εβραίους Αζαρία και Πάππο Αβραάμ (1903), Τζίβος Ιακώβ (1920) και τους Σουφλιώτες Χατζησάββια Παντελή (1924) και Σταύρου Πίτα (1972) ενώ συνεχίζουν να λειτουργούν μέχρι σήμερα των αδελφών Τσιακίδη (1954), Σαρδανίδη Λεωνίδα (1975) και

Μουχταρίδη
Αθανάσιο (1976).

Το μετάξι του Σουφλίου, καθώς και οι περιφέρμοι κεντητοί τσεβρέδες αρχίζουν να ξεπερνούν τα σύνορα του τόπου. Σήμα κατατεθέν το εργοστάσιο του Τζίβρε, που βρίσκεται στην είσοδο της πόλης. Ιδρύθηκε στις αρχές του 20ου αι. από τους Ιταλούς αδελφούς Τσεριάνο και το 1920 αγοράστηκε από τον Αδριανουστόλιτη Ιακώβ Τζίβρε. Η καμανδά του, με το επιβλητικό ύψος των 35μ, κάπτνιε επί εξήντα χρόνια. Το μετάξι και η επεξεργασία του συνδέθηκαν με τα όνειρα χιλιάδων κοριτσιών που δούλεψαν στο εργοστάσιο όλα αυτά τα χρόνια. Οι μηχανές στο εργοστάσιο του Τζίβρε διατηρούνται μέχρι και σήμερα και παρόλο που ο χρόνος έχει προσθέσει τη σκόνη του, νιώθεις πως μ' ένα μαγικό άγριγμα θα δουλέψουν πάλι και τα διάφανα μεταξωτά υφάσματα θα ξαναλάμψουν στο φως του ήμου μαζί με τα τραγούδια και τα γέλια των εργατιών... Σήμερα ο Δήμος Σουφλίου προσχωρεί στην αξιοποίηση του εργοστασίου και μετά την ανακαίνισή του, θα λειτουργήσει ως πολύκεντρο

πολιτισμού, το οποίο θα φιλοξενεί τα πολιτιστικά δρώμενα της πόλης του μεταξιού.

Όμως, η εφεύρεση του συνθετικού μεταξιού και η πτώση των τιμών των κουκουλών οδήγησαν στην

παρακμή της σηροτροφίας. Οι μουριές, μοναδική τροφή του μεταξοσκάληρα, σιγά-σιγά λιγότερεψαν και με τον αναδαμιώτικο σχεδόν εξαφανιστήκαν. Η παρακμή της σηροτροφίας, σε συνδυασμό με την έλλειψη αντισταθμιστικών μέτρων, ανάγκασε τον πληθυσμό να μεταναστεύει στα αστικά κέντρα ή στο εξωτερικό. Τα τελευταία χρόνια ο Δήμος Σουφλίου με την Δημοτική Επιχείρηση Σηροτροφίας «ΛΕΣΗΜΕΣ» προσπαθεί να

αναβιώσει την παραγωγή του μεταξιού με μορφές, με εκπροφή μεταξοσκάληρα και την κατασκευή αναπτημένων που ολοκληρώθηκε πρόσφατα. Θα δημιουργήσει σύντομα επισκέψιμο χώρο εκτροφής του μεταξοσκάληρα, για όλους τους καλοκαιρινούς μήνες. Υποστηρίζει την προσπάθεια τόσο σε επιστημονικό επίπεδο όσο και σε πρακτικό παραχωρώντας μορφές σε όσους θέλουν να ασχοληθούν με τη σηροτροφία.

Η εκπροφή του μεταξοσκάληρα, εξαιτίας της ιδιαιτερότητάς της, έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της αρχιτεκτονικής των σπιτών. Τα δωμάτια

Το Δημοτικό Σεναρχείο «Κουκούλη»

κατοίκησης περιορίζονται στην άκρη και δημιουργούνται μεγάλοι και άνετο χώροι, όπως η σάλα και το κελάρι, που έχουν σκοπό να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες της σηριοτροφίας. Τη χαρακτηριστική αρχιτεκτονική μορφή του Σουφλίου δίνουν τα κουκουλόσπιτα (μπατζικλίκα), κεραμοσκεπή διώροφα ή τριώροφα κτίρια, που κυριαρχούν στο χώρο με τον επιβλητικό τους όγκο. Στο ισόγειο έμεναν οι ιδιοκτήτες και στον όροφο βρίσκονταν τα κρεβάτια όπου εξέτρεφαν τους μεταξοκώληρες. Η περιήγησή μας αρχίζει από το μπατζικλίκι των αδελφών Καλέση (σήμερα Δημοτικό Σεναρχείο «Κουκούλη»), το οποίο αποτελεί δείγμα ειδικής αρχιτεκτονικής. Ξτίστηκε το 1850 και μέχρι το 1975 λειτουργούσε ως κουκουλόσπιτο. Το ισόγειο έχει

περιμετρική λιθόδομή, το πρώτο πάτωμα είναι χτισμένο από οπτοπλινθόδομή και το δεύτερο, που περιορίζεται στη μεσαία ζώνη, κλεινόταν άλλοτε στις μακρές πλευρές από τοστιμά. Στους ορόφους υπήρχαν τα κρεβάτια για τους μεταξοκώληρες. Το Ξενοδοχείο προστέθετε σήμερα τη θαλπωδή του σ' ώλους ταξιδιώτες και περιηγητές που θέλουν να ξήσουν έστο και για λίγο τη μαγεία της εμπειρίας του μεταξιού. Έχει δυναμικότητα 11 δωματίων και 29 κλινών.

Κοντά και πάνω στον κεντρικό δρόμο βρίσκεται το Ξενοδοχείο «Σηριοτροφέλο». Κτισμένο στα τέλη του 19^{ου} αιώνα αποτέλεσε ένα από τα σημαντικότερα κουκουλόσπιτα της περιοχής. Πρόκειται για ένα τριώροφο κτίριο από οπτοπλινθόδομή, το οποίο διακρίνεται για την κατασκευαστική του συνέπεια, τη λιτή του φόρμα, την παραδοσιακή του γραμμή και την προβεβλημένη θέση στον ιστό της πόλης.

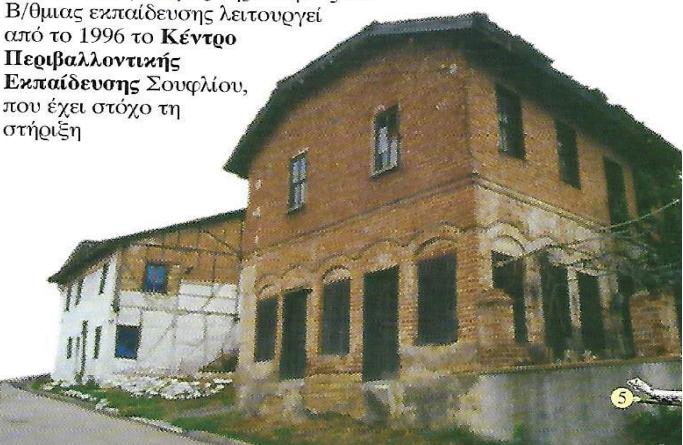
Για τους μαθητές της Α/θμας και

Β/θμας εκπαίδευσης λειτουργεί

από το 1996 το **Κέντρο Περιβαλλοντικής**

Εκπαίδευσης Σουφλίου,

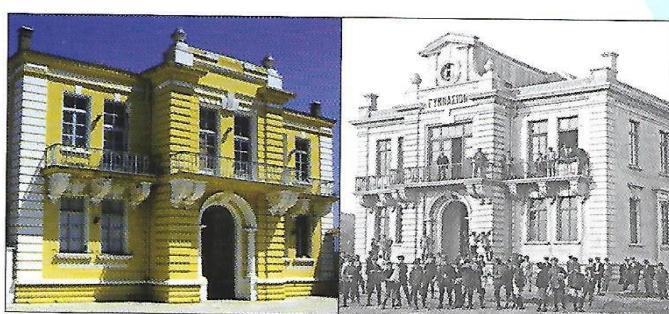
που έχει στόχο τη στήριξη

της σχολικής περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, εάλλα και την άλλην νοοτροπίαν και στάσεων ζωής της τοπακής κοινωνίας προς την κατεύθυνση της αειφόρου ανάπτυξης, τη δημιουργία οικολογικής συνείδησης και βελτίωση της ποιότητας ζωής.

Εντυπωσιακό νεοκλασικό κτίριο είναι το **Παλιό Γυμνάσιο** (1921 - 1971). Ξτίστηκε το 1906 και αρχικά λειτούργησε ως τελωνείο των Γάλλων, που διαχειριζόταν τους σιδηροδρόμους της περιοχής. Σήμερα συστεγάζονται το **Πνευματικό Κέντρο Σουφλίου**, τη **Δημοτική, η Παιδική Βιβλιοθήκη** και τα γραφεία του προγράμματος «Φροντίδα στο σπίτι». Ανέμεσα στο παλαιό Γυμνάσιο και στο νεοκλασικό κτίριο που κτίστηκε από τους Γάλλους (σημερινό Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών) το καλοκαρι, κάτω από το φως των αστεριών, λειτουργεί ο πανέμορφος δημοτικός κινηματογράφος **«Αστροθεάμων»**.

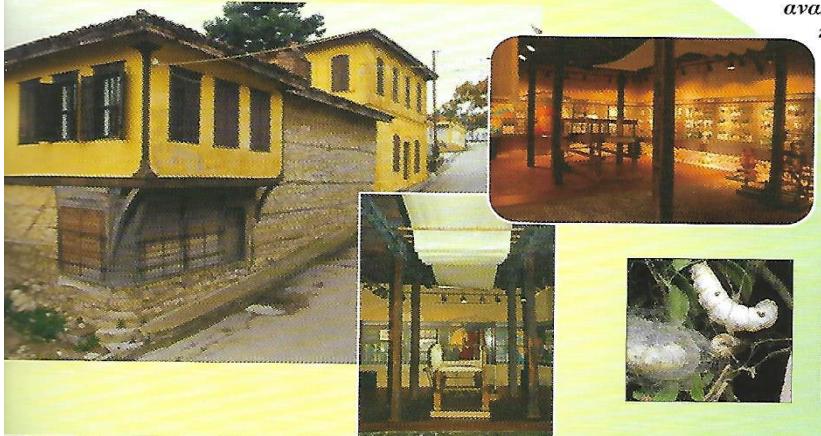
στο παλιό
Ιο Δημοτικό
Σχολείο στεγάζεται
σήμερα το
Πολιτιστικό
Κέντρο της πόλης

Στην πλατεία Νάνου (Γελαδαρά) προβάλλει επιβλητικά το νεοκλασικό κτίριο του παλαιού **Α' Δημοτικού Σχολείου** (1919 - 2002). Από το 1880 στέγαζε το Παθεναγωγείο του Σουφλίου. Το 2003 συντηρήθηκε από τη Δημοτική Επιχείρηση Πολιτιστικής και Τουριστικής Ανάπτυξης (ΔΕΠΤΑΣ) και σήμερα φιλοξενεί το **Πολιτιστικό Κέντρο** της πόλης, στο οποίο λειτουργούν τμήματα Μουσικής (θεωρητικών, οργάνων και βιζαντινής), Χορωδίας, Θεατρικής Παιδείας, Ζωγραφικής, Ευλογίας πυτικής, Αγιογραφίας, Κεραμικής, Φωτογραφίας και Χορού (μοντέρνου, κλασικού και παραδοσιακού).

Πάνω στον ανηφορικό δρόμο που συνδέει το κάτω με το άνω μέρος του Σουφλίου συναντούμε το **Μουσείο Μετάξης**. Ξτίστηκε το 1883 και ανήκε στον Αρχιεποπολίτη σχολάρχη, γιατρό και συγγραφέα Κωνσταντίνο Κουντίδη. Είναι διώροφο με εσωτερική αυλή, ημιπαθμίους βοηθητικούς χώρους και ξενώνα για ερευνητές. Το Πολιτιστικό Τεχνολογικό Ίδρυμα της ΕΤΒΑ, σε συνεργασία με το Δήμο Σουφλίου, οργάνωσε στο παλιό κελάρι του αρχοντικού μόνιμη έκθεση, όπου παρουσιάζονται αναλυτικά η ιστορία της σηροτροφίας και μεταξουργίας και τα διάφορα στάδια της παραδοσιακής εκτροφής των μεταξοσκωλήρων. Ο επικεπτής μπορεί να γνωρίσει το ταξίδι και τις περιπέτειες του μεταξουργήληρα από το 3000 π. Χ. και την Κίνα, ως τον 20ο αι. και το Σουφλί. Μπορεί επίσης να παρακολουθήσει βίμα τη διαδικασία παραγωγής του μεταξίου από την

Σήμερα την αγορά του Σουφλίου στολίζουν καταστήματα παραγωγής και εμπορίας μεταξωτών υφασμάτων και ειδών λαϊκής τέχνης με χειροποίητα μεταξωτά, σε εντυπωσιακά σχέδια και χρώματα, που καλύπτουν και τις πιο απατητικές αισθητικές αντιλήψεις...

εκκόλαψη του σπόρου, το **κλάδωμα**, το **ξεκλάδωμα**, την **απόπνιξη** (ψήσιμο των χλωρών κουκουσιλών), μέχρι την **αναπήνυση** (ξετύλιγμα της κλωστής από το κουκούλι), το **καλάμωμα** (τύλιγμα σε μασούρια), το **ξενγάρωμα** και το **στρίψιμο** (συνένωση νημάτων για μεγαλύτερη αυτοχή) και τελικά την **έφραση** των μεταξωτών στους αργαλειούς. Σήμερα το μουσείο Μετάξης ανήκει στο Πολιτιστικό Τμήμα της Τράπεζας Πειραιώς.

7

Κοντά στο Μουσείο Μετάξης ορθώνται η μεγαλόπρεπη τρίκλιτη βασιλική του **Άγ. Γεωργίου** (1854). Ξτίστηκε στη θέση παλαιότερου ναού (1818) και ήταν άλλοτε ο μητροπολιτικός ναός της πόλης (1924 - 1934). Έχει διώροφο γυναικονίτη και κομπείται με ένα αριστοτεχνικά καμαρέμένο τέμπλο του 1861, φιλοτεχνημένο από τον Μαδυτινό Σταμάτη Ταλαιαδούρο. Είναι σπάνιο δείγμα ξυλογλυπτικής και αποτελεί ένα από τα καλύτερα τέμπλα του ελλαδικού χώρου. Το 1910 προστέθηκε στο ναό το εντυπωσιακό κοδωνονοστάσιο.

Το πιο εντυπωσιακό όμως κτίσμα και ταυτόχρονα σπάνιο δείγμα αρχιτεκτονικής είναι το **Αρχοντικό του Μπρίκα**, στην πλατεία Μεσοχωρίου. Είναι τριώροφο, πλινθόκτιστο και πατά σε λίθινο βάθρο. Συνδυάζει επιτυχημένα τη βιοτεχνική αποστολή του με τη μεγαλοπρέπεια της δυτικής αρχοντικής προαστιακής βίλας. Λέγεται ότι το έχτισαν μάστορες από την Προύσσα το 1890. Το κτίσιο έχει συντηρηθεί και ο Δήμος σχεδιάζει να το μετατρέψει σε **Μουσείο** για να στεγάσει την ιστορική και λαογραφική παράδοση του τόπου.

Ανηφορίζοντας συναντούμε το παλαιότερο ναό του Σουφλίου που είναι ο **Άγ. Αθανάσιος** (1840), παρόμοιας αρχιτεκτονικής, με αξιοσημείωτο επίσης ξυλόγλυπτο τέμπλο.

Μπροστά από την είσοδο της εκκλησίας διατηρείται το παραδοσιακό ξύλινο καφενείο του **Μαυρούδη Παπάζογλου**, που έχει χαρακτηριστεί διατηρητέο από το ΥΠ.ΠΟ.

Το 2003 αγοράστηκε από το Δήμο, και μετά τη συντήρηση θα λειτουργήσει ως **Μουσείο Παραδοσιακής Επαγγελμάτων** στο ισόγειο και **Παράρτημα της Δημοτικής Βιβλιοθήκης** στον όροφο

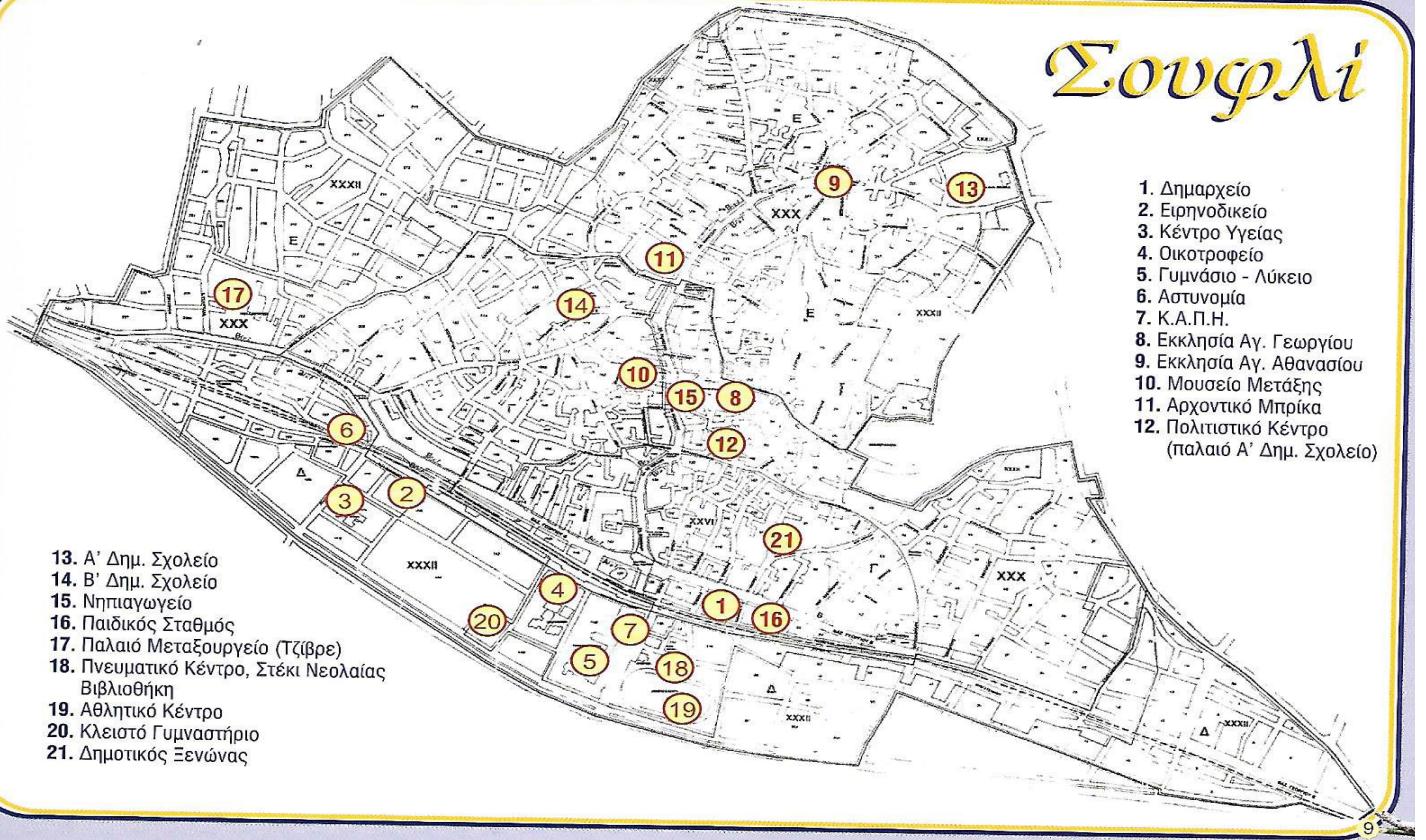

το παραδοσιακό ξύλινο καφενείο που έχει χαρακτηριστεί διατηρητέο από το ΥΠ.ΠΟ

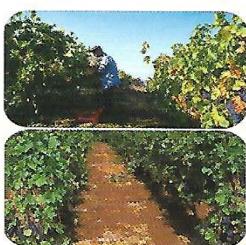

8

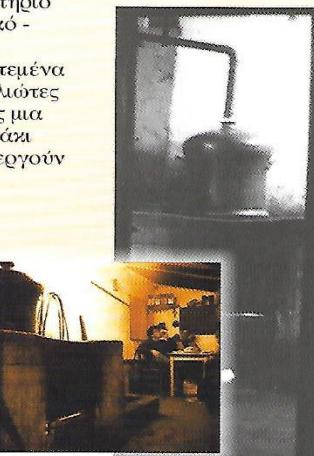
Σουφλί

Tο Σουφλί, εκτός από τα μεταξωτά, φημίζεται για το εξαιρετικό κόκκινο κρασί του, το μυρωδάτο τούπουρο και... τα μερακλίδικα σουφλιώτικα γλέντια. Ήδη από το 1880 υπήρχαν εμπορικές συναλλαγές με τη Γαλλία και η τοπική ποικιλία σταφύλιού (καρναχαλάς) εμπλούτιζε τα γαλλικά κόκκινα κρασιά... Την ίδια εποχή ξεκίνησε τη λειτουργία του το πρώτο οινολογικό εργαστήριο από τον Σουφλιώτη χημικό - οινολόγο Παπασιλέκα.

Στα ημορεινά έχουν φτυεμένα τα αμπέλια τους οι Σουφλιώτες και αξίζει να κάνεις μια βόλτα για να δεις με τι μεράκι αυτοί οι άνθρωποι καλλιεργούν τα κτήματά τους. Τα περισσότερα είναι για προσωπική χρήση και συνεχίζουν να τα περιποιούνται γιατί εδώ είναι στάση ζωής η επαφή με τη γη και τη φύση. Η δε ποικιλία επιτραπέζιου σταφύλιού «Όψιμο Σουφλίου» είναι κατοχυρωμένη στον Αμπελουργικό Έτλαντα ως τοπική επιτραπέζια ποικιλία Σουφλίου

Μπορείτε να προμηθευτείτε χύμα κρασί και τούπουρο από τους ντόπιους παραγωγούς (φροντίστε μόνο να το παραγγείλετε έγκαιρα) ή να προτιμήσετε τα ντόπια εμφαλωμένα, που τα τελευταία χρόνια, κατακτούν ολοένα και περισσότερο την ελληνική αγορά.

Στα αποστακτήρια της πόλης από τα τέλη Οκτώβρη ως τον Δεκέμβρη οι Σουφλιώτες μετατρέπουν τα στέμφυλα (τούπ' ζα) σε τούπουρο περιμένοντας υπομονετικά μέσανύχτα, σταγονά-σταγόνα το πολύτυπο νέκταρ που ζεσταίνει τις κρύες νύχτες του χειμώνα και

ζωντανεύει την παρέα. Το Πνευματικό Κέντρο το Δήμου διοργανώνει στα μέσα Νοεμβρίου τη «γιορτή του τούπουρου» στο Αποστακτήριο του Συν/ομού Αμπελουργών Σουφλίου, ο οποίος αριθμεί σήμερα 115 μέλη. Συνολικά λειτουργούν δ αποστακτήρια στην περιοχή του Σουφλίου, τα οποία αξίζει να επισκεφτεί κανείς κατά την περίοδο της απόσταξης.

Το κρασί και το τούπουρο συνοδεύονται απαραίτητως με εκλεκτούς μεζέδες, όπως τα παραδοσιακά πικάντικα λουκάνικα, τον φρέσκο καβουριμά και το χειμώνα την εξαιρετική πατροπαράδοτη «μιτάμπιτο», τα οποία μπορούν να προμηθευτούν από όλα τα κρεοπωλεία οι μερακλήδες επισκέπτες της πόλης. Στα εστιατόρια και τις ταβέρνες προσέρχονται στους καλοφαγάδες τοπικά εδέσματα και άφθονο τούπουρο και κρασί...

Oι Σουφλιώτες εκτός των άλλων φημίζονται για την πλούσια πολιτιστική τους κληρονομιά, η οποία λειτουργεί ως φάρος για τις πολιτιστικές τους αναζητήσεις. Αν βρεθείτε στο Σουφλί στα τέλη του καλοκαιριού θα μπορέσετε να απολαύσετε πλήθος πολιτιστικών εκδηλώσεων με κύριο γνώμονα την ποιότητα, καλύπτοντας όλο το φάσμα της πολιτιστικής έκφρασης.

Eπίσης αξίζει να επισκεφτείτε το Σουφλί την τελευταία εβδομάδα της αποκριάς, όπου γίνονται μια σειρά από **αποκριάτικες εκδηλώσεις** με κορύφωση τη μεγάλη παρέλαση την Κυριακή της Αποκριάς. Οι Σουφλιώτες με την πλούσια πολιτιστική τους διαδρομή επιμένουν να οργανώνονται εθελοντικά και να «**αποδελτιώνουν**» με κέφι, φαντασία και μεράκι σοβαρά και ευτράπελα της πολιτικής, κοινωνικής και καθημερινής μας ζωής.

Aφήνουμε την πόλη του μεταξιού και καθώς κατεβαίνουμε νότια συναντούμε την οφείλεται στο πλήθος των κορωνών (κουρούνες) που ζούσταν άλλοτε στα γύρω δέντρα. Η περιοχή κατοικούνταν από τα αρχαία χρόνια, όπως μαρτυρούν τα ευρήματα (αγάλματα, νομίσματα κλπ) από τη θέση «**Δερβένι**», τα οποία φύλασσονται σήμερα στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Κομοτηνής. Ο τούρκος πειριγής Εβλιγιά Τσελεμέτη στο οδοιπορικό του (1667) αναφέρει την Κορνοφωλιά ως **Karapinar** (Μαυροπηγή), με αμιγώς ελληνικό πληθυσμό. Η εκκλησία του χωριού (1858) ανακαίνισθηκε το 1925 μετά από πυρκαϊά. Από το 1800 - 1912 το χωριό αποτελούσε Δήμο μαζί με τη γειτονική Λυνόφη και με την ανταλλαγή των πληθυσμών έγινε αυτόνομη κοινότητα. Από το 1999 αποτελεί δημοτική διαιρέσιμα του Δήμου Σουφλίου. Την εορτή του Αγ. Αθανασίου με τη συμμετοχή όλου του χωριού γίνεται το πατροπαράδοτο «**κουρματάνι**».

Ένα χιλιόμετρο δυτικά του χωριού βρίσκεται η **Μονή Πορταΐτισσας**. Είναι αφιερωμένη στην Απόδοση της Κομήσεως της Θεοτόκου και πανηγυρίζει στις 23 Αυγούστου. Το 1747 με σιγίλιο του πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως

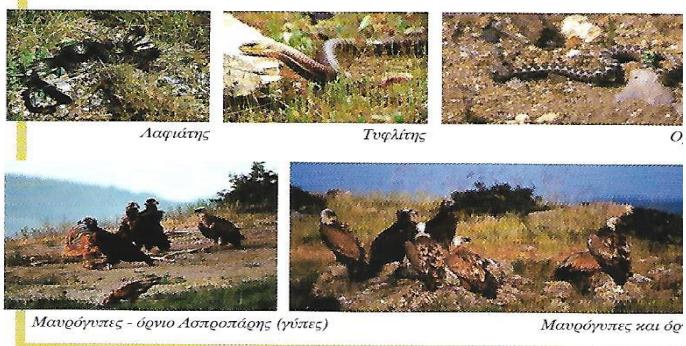
11

Παύσιον Β' έγινε μετόχι της Μονής των Ιβήρων Αγίου Όρους. Στο μοναστήρι μονάζει σήμερα αικμάτζουσα γυναικεία αδελφότητα. Στο καθολικό (1857) υπάρχει θαυματουργό αντίγραφο της Παναγίας Πορταΐτισσας των Ιβήρων, εικόνες των 18^ο-19^ο αι., λείψανα του ποδιού του Αγ. Χαροκόπους και άλλων αγίων. Αξιοσημείωτα είναι το ξυλόγυπτο τέμπλο (1865), ο δεσποτικός θρόνος και το κιβώτιο της Αγ. Τράπεζας (17^ο αι.), μεταφερόμενο από τη Μονή Ιβήρων. Τους τοίχους κοσμούν εντυπωσιακά λιθανάγλυφα και χωραπιστά γύρλαντα πατάκια. Το 2000 η μονή εντάχθηκε στο πρόγραμμα LEADER II και συντηρήθηκε το καθολικό της. Το νέο κωδωνοστάσιο εγκανιάστηκε το 2001 από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίο. Στους νέους ξενώνες υπάρχει δυνατότητα φιλοξενίας για γυρουσι και επισκέπτες, κατόπιν συνεννόησεως.

Λίγα χιλιόμετρα νοτιότερα από την Κορνοφωλιά συναντούμε τη διασταύρωση για τη **Δαδιά**. Καθώς ανηφορίζουμε το τοπίο αλλάζει. Το περίφημο δάσος της Δαδιάς, με τα σπάνια είδη χλωρίδας και πανίδας, αχμαλωτίζει τις αισθήσεις μας. Λίγο πριν το χωριό και μέσα στο υπέροχο δάσος του κρύβεται η **Μονή Γενεθλίου της Θεοτόκου** ή **Μονή Δαδιάς**, όπως είναι πιο γνωστή. Υπάγεται στη Μητρόπολη Διδυμοτείχου και ως το 1926 ήταν ανδράσια μονή. Στο καθολικό (1842) υπάρχουν εικόνες της περιόδου 1818-1858. Ιδιαίτερη εντύπωση προκαλεί μια εικόνα του Αγ. Γεωργίου με αφέρωση στα ελληνικά και τα τουρκικά (1858). Είναι αφιέρωμα του τούρκου λήσταρχου Χαλήλ αγά, που ανήρε στο τόγμα των Μπεκτασήδων. Το 1999 η μονή εντάχθηκε στο πρόγραμμα LEADER II και πραγματοποίησε σημαντικές επενδύσεις στο καθολικό και τις πτέρυγές του, ενώ δημιουργήθηκαν ξενώνες ώπου το καλοκαίρι λειτουργούν με επίβλεψη της Μητροπόλεως Διδυμοτείχου μαθητικές κατασκηνώσεις.

Tο δάσος της Δαδιάς απλώνεται στο μέσο του νομού Έβρου, καλύπτοντας τις νοτιοανατολικές λοφώδεις απολήξεις του ορεινού όγκου της Ροδόπης. Το τοπίο και η βλάστηση του χαρακτηρίζονται από έντονη ποικιλομορφία. Εκτεταμένα δάση πεύκων και δρυών εναλλάσσονται με ολόδρομες φερματές, μικρά χωράφια και βιοσκοτόπια (η ύπαρξη των οποίων είναι πολύ σημαντική για την πανίδα της περιοχής), και μαζί με δεσάδες μικρές ή μεγαλύτερες ορθοπλαγιές δημιουργούν ένα σπάνιο μωσαϊκό βιοτόπων που κάνει δυνατή τη συνύπαρξη ενός μεγάλου αριθμού ζωικών και φυτικών ειδών. Η περιοχή ανακηρύχθηκε προστατευόμενη το 1980 και από το 2002 ονομάστηκε Εθνικό Πάρκο Δαδιάς-Λευκάμπης-Σουφλίου συνολικής έκτασης 424.000 στρ.

Μανδρόγυπτες - δρυμός Λοποπόλας (γύνεται)

Μανδρόγυπτες και όρη

Στην περιοχή φωλιάζουν περισσότερα από 120 είδη πουλιών ο αριθμός των οποίων, μαζί με τους χειμερινούς και καλοκαιρινούς φτερωτούς επισκέπτες, ανέρχεται σε 219 είδη. Σ' αυτά συγκαταλέγονται μερικά σπάνια,

όπως ο **Αμποτερόκλής**, ο **Μανδοπελαργός** καθώς και **αετοί, γύπες, γεράκια και νυχτόβια αρπακτικά**. Τα τελευταία μάλιστα απειλούνται με εξαφάνιση και είναι εκείνα που κάνουν το δάσος της Δαδιάς ξεχωριστό. Μέσα στην προστατευόμενη περιοχή έχουν παρατηρηθεί συνολικά 36 από τα 38 είδη που υπάρχουν στην Ευρώπη. Η ύπαρξη τόσων ειδών αρπακτικών, τα περισσότερα μάλιστα με αρκετά ικανοποιητικούς πληθυσμούς, φανερώνει την ευρωστία του φυσικού περιβάλλοντος και τη μη διαταραχή της τροφικής αλυσίδας. Η πλούσια ερπετοπανίδα που αποτελεί την κύρια

τροφή των αρπακτικών πουλιών- περιλαμβάνει συνολικά 40 διαφορετικά είδη (φίδια, βατόχιλα, χελώνες, σαύρες).

Στο χωρίο της Δαδιάς (14 χλμ ΝΔ από το Σουφλί) βρίσκεται το Οικοτουριστικό Κέντρο,

όπου λειτουργεί ξενώνας 20 δωματίων, δυναμικότητας 60 κλινών, αναψυκτήριο, αίθουσα προβολής και σεμιναρίων, μικρό συνεδριακό κέντρο καθώς και αυτόνομο κέντρο ενημέρωσης πολλαπλών δραστηριοτήτων. Εδώ θα σας υποδεχτούν επικαιριεμένα ξεναγοί για να σας δώσουν πληροφορίες και έντυπο υλικό. Από το

Οικοτουριστικό

Κέντρο ξεκινούν

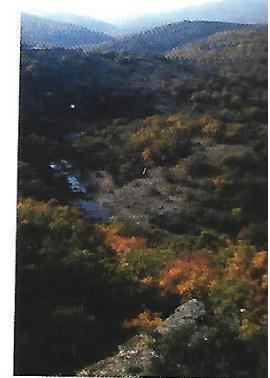
προσημειωμένα

μονοπάτια

που οδηγούν στα παρατηρητήρια των αρπακτικών πουλιών, τις πλησιέστερες πορφέρες και περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους.

Από την πλατεία του χωριού απολούθουμε προς δρόμο για

τους «**Κατραντζήδες**», όπου βρίσκεται ένας μεγάλος και αναζωγονητικός χώρος αναψυχής μέσα στο δάσος, διαμορφωμένος από το Διασαρχείο Σουφλίου, με γήπεδο, καόσκια για τους επισκέπτες, παιδική χαρά

Ωστιέες

Λευκόγλυκος

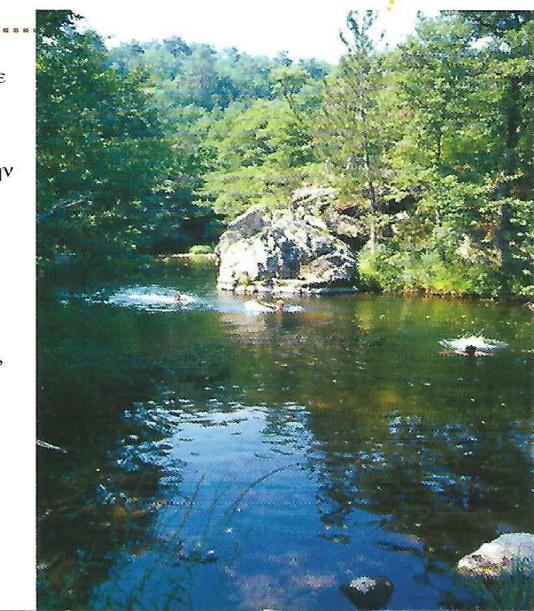

Ο Οικοτουριστικός Ξενώνας στη Δαδιά

Γυναίκες των Συν/ομού κατά τη διάρκεια εργασιών

και εστιατόριο - ταβέρνα του Συνεταιρισμού γηναιών Δαδιάς «Γερακίνες», στην οποία προσφέρονται με πολύ μεράκι πατροπαράδοτα φαγητά και προϊόντα. Επίσης για τους λάτρεις του δάσους υπάρχει δυνατότητα διαμονής σε θύματα σπίτια (Φιλανδικού τύπου).

Πριν φτάσουμε στους «Κατραντζήδες» συναντούμε τη διασταύρωση για την **Κοτρωνιά** (Κουτρουτζιά). Η πευκόφυτη διαδρομή δίπλα από απότομες πλαγιές και την άγρια χαράδρα του Διαβολορέματος (Seytandere) συγκλονίζει τον περιηγητή.

Ο δρόμος μετά τους Κατραντζήδες οδηγεί νότια προς στην Αλεξανδρούπολη, αφού περάσει διαδοχικά την **Πεσσάνη** (παλιό βουλγάρικο χωριό), τη διασταύρωση προς τις **Τρεις Βούσες** (χώρος αναψυχής) και το χωριό **Λουτρά** (αρχαία Τραίανούπολη).

Λίγο πιο κάτω από τη διασταύρωση της Δαδιάς στον κεντρικό δρόμο προβάλλει η **Λυκόφη** (και Λιυζόφως), που ταυτίζεται με

το οθωμανικό χωρίο του 15^ο αι. Sendel Bey ή Vukuf. Στο Βουκούφ φιλοξενήθηκε το 1667 ο

τούρκος περιηγητής Εβλιγά Τσελεμπή. Το 1922 με την ανταλλαγή του πληθυσμού το μουσουλμανικό στοιχείο εγκατέλειψε την περιοχή και εγκαταστάθηκαν σ' αυτήν έλληνες πρόσφυγες από τα γειτονικά χωριά της Ανατ. Θράκης Κιουπλή, Ντουατζί και Ζαλούφ(ι).

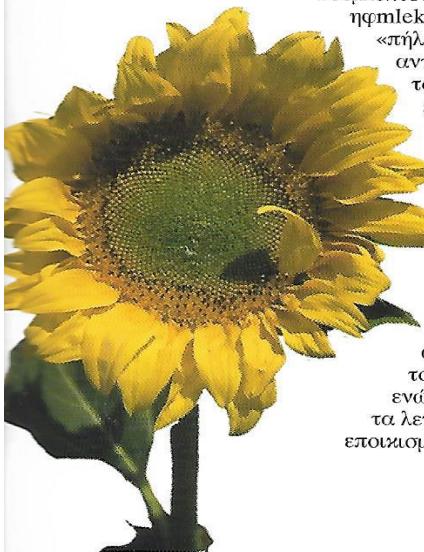
Η κτηνοτροφία ήταν η κύρια ασχολία των προσφύγων. Τη δεκαετία του '40 αποχώρησαν από το χωρίο οι Αρβανίτες κάτοικοι του. Η κύρια ασχολία των κατοίκων σήμερα είναι η γεωργία.

Στη θέση «Δροσά», όπου βρίσκεται η πηγή «Ανάβρα», ανακαλύφθηκαν προχριστιανικοί τάφοι.

Το νοτιότερο Δημοτικό Διαμέρισμα του Δήμου Σουφλίου, είναι ο **Λαγυνάς**. Στην περιοχή βρίσκεται μέρος του υπό ανάδειξη απολιθωμένου δάσους. Απολιθώματα οστρακοειδών, μαλακίων και φυλλωμάτων βρέθηκαν κοντά στη στάση των Λαγυνών επάνω στην Εθνική οδό. Λίγο έξω από το χωριό αποκαλύφθηκε κατά το 1991 τάφος μακεδονικού τύπου, συλημένος και κατεστραμμένος σε μεγάλη έκταση. Ο τάφος έχει δρόμο, προθάλαμο και θάλαμο και ήταν πλούσια διακοσμημένος. Με βάση έναν οξυτύμενο αμφορέα που διέφυγε τη σιληνη μπορεί να χρονολογηθεί στο δεύτερο μισό του 4^{ου} αι. π.Χ. Κατά την τουρκοκρατία το χωριό ονομαζόταν

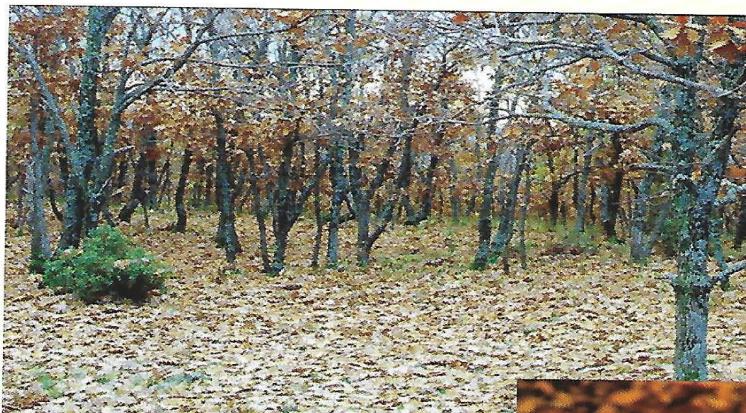
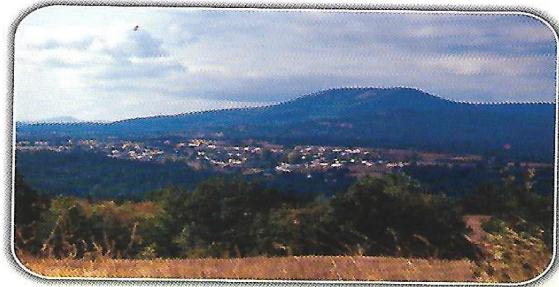
Τσεμλεκτή (από την τουρκική λέξη **ηφτιλέκ** που σημαίνεται «πήλινο αγγείο»). Με την ανταλλαγή των πληθυσμών το 1923, δύο χιλιάδες περίπου Έλληνες πρόσφυγες από το γειτονικό χωριό της Ανατ. Θράκης Κιουπλί εγκαταστάθηκαν στα Λαγυνά φέροντας μαζί τους τις πολύτιμες εικόνες της ενορίας τους. Το 1925 το χωριό αποτελούσε αυτόνομη κοινότητα με τον οικισμό της Λύρας, ενώ το 1926 οικοδομήθηκαν τα λεγόμενα σπίτια του εποικισμού. Το χωριό με την

απογραφή του 1951 μετονομάστηκε αρχικά σε Λαϊνά και το 1963 με απόφαση της επιτροπής τοπωνυμών του ΥΠ.ΠΕ. σε Λαγυνά. Η μετονομασία Λαγυνάς σχετίζεται άμεσα με το τουρκικό όνομα του χωριού.

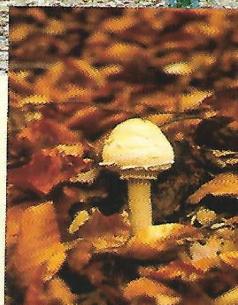
Με αφετηρία την κεντρική πλατεία του Σουφλίου ανηφορίζουμε την οδό Ελ. Βενιζέλου που διασχίζει τις γραφικές γειτονιές του, με προορισμό τα τελευταία Δημοτικά Διαμερίσματα του Δήμου. Συναντούμε διαδοχικά τα εκκλησάκια του **Προφ. Ηλία**, του **Αγ. Νεκταρίου** και αργότερα του **Τιμίου Σταυρού**. Ο δρόμος ανηφορίζει ομαλά και το τοπίο εναλλάσσεται από αγροτεμάχια από αιγυπέλανες, καλλιέργειες, λιβάδια και λίγο πιο πάνω τις πρώτες μικρές συστάδες δυνός, κάλνοντας ευχάριστη και ξεκούραστη τη διαδρομή.

15

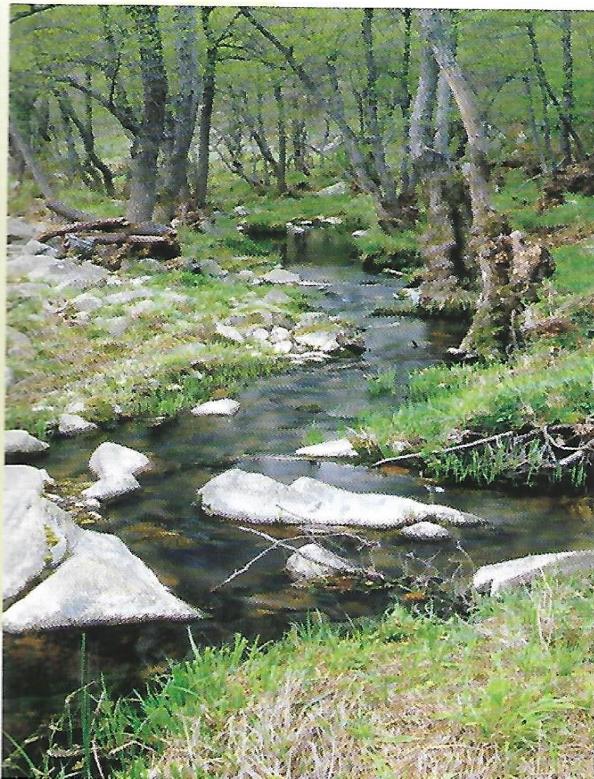

Δρυοδάσος

Στη διασταύρωση, μετά τη Δημοτική πισίνα, ακολουθούμε το δρόμο για τη **Γιαννούλη** (Γιάννενοι), στην οποία υπάρχει δυνατότητα να φτάσουμε και από τη Δαδιά. Στη διαδρομή απολαμβάνουμε την πλούσια από πεύκα και βελανιδιές βλάστηση. Στον Καμηλοπόταμο που περνά κοντά από το χωριό, υπάρχει μεγάλο λιθόκτιστο γεφύρι (15^{ος} - 16^{ος} αι.) με τρία τόξα από τα οποία το ανατολικό φέρει από πάνω του ανακουφιστικό τόξο. Επιστρέφουμε στη διασταύρωση και ακολουθούμε το δρόμο για το **Σιδηρό**. (Demir fren). Η διαδρομή είναι κα εδώ ευχάριστη και εναλλάσσεται ανάμεσα σε καλλιέργημένες εκτάσεις και πανηή βλάστηση. Λίγα χιλιόμετρα πριν το χωριό, στα αριστερά, ένας χωματόδρομος μέσα από δάσος με βελανιδιές και δίπλα από την κορυφή Αντάς (Αντάτεπε) οδηγεί και από εδώ στην **Κοτρωνιά**.

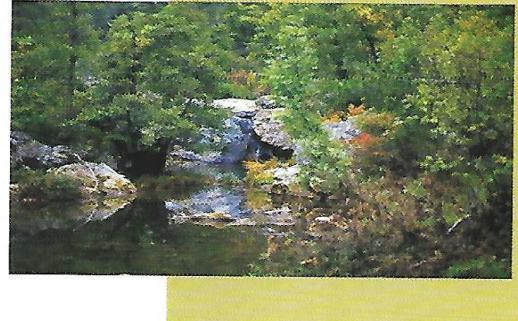

Λιθόκτιστο γεφύρι στη Γιαννούλη

Στο χωριό κατοικουν
σημερα λιγοστές
οικογένειες.
Παλιότερα
αποτελούσε
κοινότητα μαζί με τη
Δαδά. Η εκκλησία
του χωριού είναι
σύγχρονη (μέσα σε 20ου
αι.), και είναι
αφιερωμένη στην
Κοίμηση της
Θεοτόκου. Κοντά
στο χωριό έχει
εντοπιστεί
μεγαλιθικός τάφος
dolmen, που πρέπει
να καλύπτονταν από
τύμβο και
χρονολογείται στους
9° - 8° αι. π. Χ. Από
την Κοτρωνιά μπορεί
να κατευθυνθεί
κανές από
χωματόδρομους είτε
βιορειοδυτικά προς το

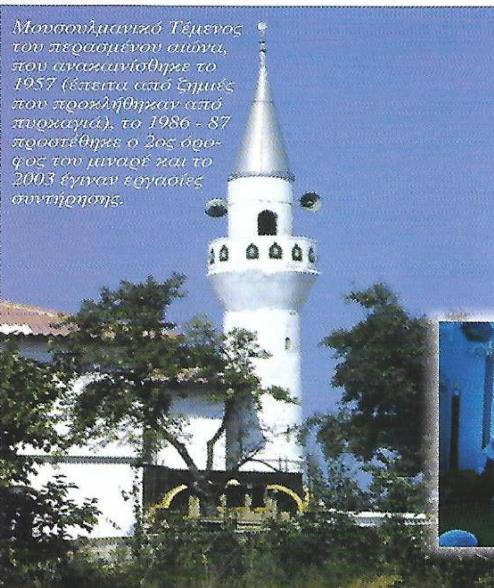
Μεγάλο Δέρειο ή τις Τρεις Βρύσες (παλιός χώρος αναψυχής του δασορχείου) περνώντας από πανέμορφο δάσος οξυάς (καΐνια), είτε νοτιοανατολικά προς το Διαβολόδρεμα της Δαδιάς

17

Άν ξαναγυρίσουμε στο δρόμο προς Σιδηρώ, λίγο πριν από το χωριό συναντούμε το δύμορφο ποτάμι της Μάνδρας. Στο στενότερο σημείο της θεματιάς υψώθηκε λιθόκιστο γεφύρι ($15^{\circ} - 16^{\circ}$ αι.) με ένα μόνο τόξο. Το Σιδηρώ οφείλει την ονομασία του μάλλον στα μεταλλεία σιδήρου που υπήρχαν στην περιοχή (Demir=σίδηρος). Σχεδόν όλοι οι κάτοικοι του είναι μουσουλμάνοι και ασχολούνται με την κτηνοτροφία και τη γεωργία. Στον επάνω μαχαλά συναντούμε τον τεκέ του Gazi Hasan Baba. Ανήκει στην κατηγορία των τουριπέδων χωρίς στέγη. Στο ύψωμα Κιλσέ τεπέ σώζονται ερείπια κάστρου

βιζαντινής περιόδου. Από το παραδοσιακό αγροτικό οικισμό του Σιδηρώ μπορούμε να περάσουμε από χωματόδρομους είτε στο υπέροχο ποτάμι του Διαβολοδρέματος (στη συνέχεια Ερυθροστόταμος) και από κεί στα χωριά Μεγάλο Δέρειο ή Μικρό Δέρειο είτε νότια προς τη Κοτρωνιά.

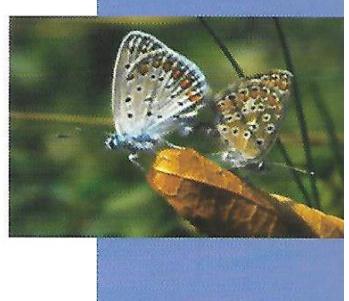

Μουσουλμανικό Τέμενος
του προσωμένου αιώνα,
που ανακατανοίσθηκε το
1957 (έτετα από Ξημένος
που προηλήθησαν από
πυρκαϊά), το 1986 - 87
προστέθηκε ο δύο σόφοις
φρούριος των μαναβών και το
2003 έγιναν εργασίες
συντήρησης.

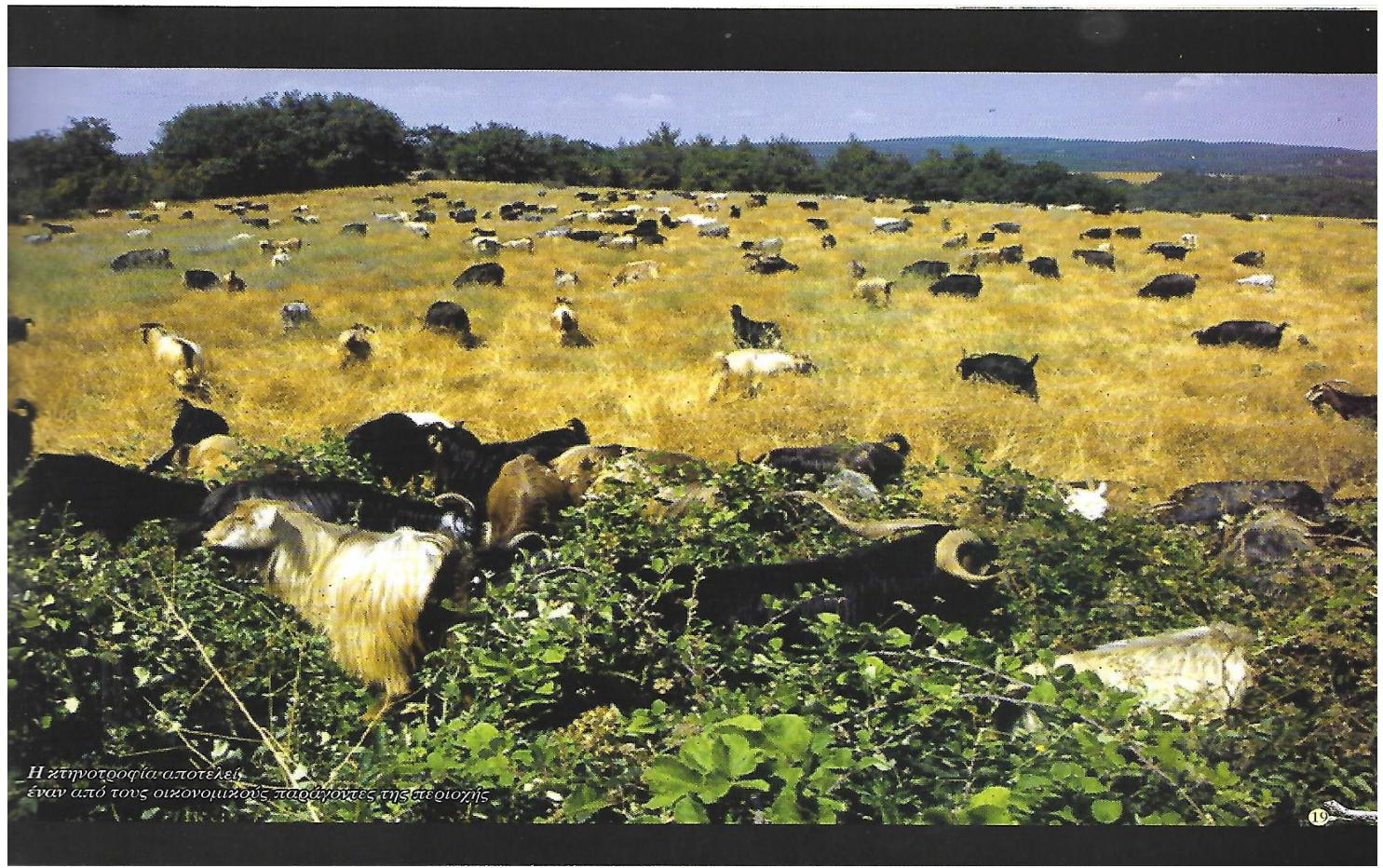
Hatim.
Θρησκευτική Τελετή κατά την
οποία πραγματοποιείται από παιδιά
ανάγνωση ιερών λατρευτικών ήμων.

Τερψάρι Σιδηρώς

18

19

Ο Δήμος Σουφλίου

είναι ένας δήμος της χώρας που διαθέτει μια μεγάλη ποικιλία επισκέψιμων χώρων φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος.

Οποιαδήποτε εποχή του χρόνου κι αν επισκεφτεί κανείς το Σουφλί και την περιφέρειά του θα γοητευτεί από την φιλοξενία των κατοίκων και θα ανακαλύψει μια πλούσια σε ζωή φύση, σε αρμονία με τον παράγοντα άνθρωπο.

Τα χιονισμένα τοπία, οι πεταλούδες της άνοιξης, τα αγριολούσλουδα του καλοκαιριού, τα μανιτάρια του φθινοπώρου και της άνοιξης, οι εναέριες γαμήλιες επιδείξεις των αρπακτικών, οι πανέμορφες σαλαμάντρες, οι λύκοι, τα κουνάβια, οι αγριόγατες, οι αλεπούδες που μπορεί να δει κανείς ακόμη και στο δρόμο, τα παραδοσιακά κουκουλόσπιτα, η γνωριμία με την βιολογικό κύκλο του μεταξιού, οι χειροποίητοι τσεβρέδες, το κόκκινο κρασί, οι μυσταγωγίες στα καζάνια του τσίπουρου, οι εικλησίες και τα μοναστήρια, οι τοξωτές γέφυρες, οι παραδοσιακοί ξενώνες και τόσα άλλα θα σας μείνουν αξέχαστα, γιατί εδώ χτυπάει η ιαρδιά μιας άλλης ζωής, πιο ζεστής, πιο ανθρώπινης, σε αρμονία με τη φύση, την ιστορία, την πολιτιστική κληρονομιά, τον συνάνθρωπο. Με νοοταλγία θα φύγετε από δω, γιατί όλα αυτά ξυπνούν τη χαμένη στον κυκεώνα της καθημερινότητας ανάγκη μας για ποιότητα ζωής, σε ισορροπία με τη φύση και τους ανθρώπους.

ΔΙΑΜΟΝΗ

- Ξενοδοχείο: «ΤΟ ΚΟΥΚΟΥΛΙ» (παλιό κουκουλόσπιτο) τηλ 2554022400 - fax: 2554022441 - Ολόρου 14 - Σουφλί Email: koukouly@otenet.gr
- Ξενοδοχείο: «ΣΗΡΟΤΡΟΦΕΙΟ» (παλιό κουκουλόσπιτο) τηλ: 25540020060 - fax: 2554022485 - Βασ. Γεωργίου 200 Σουφλί - email: theomal@otenet.gr
- Ξενοδοχείο: «ΟΡΦΕΑΣ» - Τοιμισκή 1 - Σουφλί τηλ: 2554022922-3 - Fax: 2554022305
- Ξενοδοχείο: «ΕΙΓΝΑΤΙΑ» Βασ. Γεωργίου 225 - Σουφλί - τηλ: 2554024124
- Οικοτουριστικός ξενώνας Δαδιάς: 2554032263 Οργάνωση οικοξειναγήσεων: 2554032209 email: dadia@otenet.gr
- Ξύλινα σπιτάκια Κατρατζήδων. Τηλ. 2554032336 Ξενώνας Μονής Κορνοφωλιάς: Φιλοξενία
- Πληροφορίες 2554051111, 2554051388.
- Ξενώνας Μονή Δαδιάς : 2554051361

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

- Δήμος Σουφλίου: 2554022030
- Δημ. Επ. Πολιτιστικής και Τουριστικής Ανάπτυξης (Δ.Ε.Π.Τ.Α.Σ.): 2554022564
- Δημ. Επ. Σηροτροφίας (Δ.Ε.ΣΗ.Μ.Ε.Σ.): 2554020013
- Αστυνομία: 2554022100
- Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Παπαναστασίου 3, Σουφλί, τηλ: 2554024383 Fax: 2554024345 - email: kpe-soufli@otenet.gr
- Κέντρο Υγείας: 2554023223
- ΚΤΕΛ: 2554022291
- ΟΣΕ: 2554022254
- Δημοτική βιβλιοθήκη: 2554022209
- Μουσείο Μετάξης: 2554023700

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

- «Silk Travel» - Μουρά Ευθυμία Βασ. Γεωργίου 151, τηλ. 2554023366
- «Euros Travel» - Τσιαντούκας Γεωργίος Τοιμισκή 2, τηλ. 2554022204

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ-ΤΑΒΕΡΝΕΣ-ΠΙΤΣΑΡΙΕΣ

• Σουφλί

Εστιατόριο «Ο ΕΒΡΟΣ» Καραγιάννης Τηλέμαχος- τηλ:2554023089
Εστιατόριο «ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ» Πασχάλης Μανιάκας- τηλ:2554024202
Ταβέρνα «Η ΓΩΝΙΑ» Χριστοφορίδης Δημήτριος τηλ: 2554023169
Ταβέρνα «Η ΚΑΛΥΒΑ» Δημήτριος Τασιούλης- τηλ:2554022345
Ταβέρνα «ΚΑΤΣΕ ΚΑΛΑ» Μπράτσας Γεώργιος- τηλ: 2554023990
Ταβέρνα «ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ» Καραγεωργίου Παναγώτα- τηλ:2554022405
Ταβέρνα «ΤΟ ΛΑΓΟΤΡΟΦΕΙΟ» Παπατσιλέκας Βλάστης- τηλ: 2554022001
Ψηταριά «Ο ΒΛΑΣΣΗΣ» Αρφι Παπατσιλέκα- τηλ:2554023102
Ψηταριά «ΓΩΝΙΑ» Νικολοτσιούδης Ευάγγελος - τηλ. 2554023635
Ψηταριά «Ο ΠΑΥΛΟΣ» Μπόζιος Παύλος - τηλ:2554023669
Ψηταριά ΠΑΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Ψηταριά “ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ” Καραμπάτος Αλέκος - τηλ. 2554022910
Ψηταριά - Fast food «MAC DONALD» Γρ. & Παν. Καζακιδής- τηλ:2554022707
Καφέ-Ψηταριά «Ο ΜΠΟΥΦΕΣ» Πεγχεβάνης Ιωάννης τηλ: 2554024300
Pizza-cafe «ΕΡΑΤΩ» Φάκος Ευάγγελος- τηλ: 2554023434
Pizza-cafe «LA PIAZZA» Μπακιμπέζης Δημήτριος- τηλ: 2554022131
Pizza-cafe «ΠΑΣΧΟΣ» Παπαδόπουλος Κών/νος- τηλ: 2554023103
Χορευτικό κέντρο «PETΡΟ» Σηκίδης Ορέστης- τηλ: 2554022752
Πατσάς - σύμπεις ΤΖΤΖΙΔΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ - τηλ.: 2554022419

• Δαδιά

Ταβέρνα ΑΡΑΜΠΑΤΖΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ - τηλ: 2554032288
Ταβέρνα «Ο ΠΕΛΑΡΓΟΣ» Μπαμπάκα Δημήτρα- τηλ: 2554032481
Ταβέρνα «Ο ΣΙΜΟΣ» Κόκορης Γεώργιος- τηλ: 2554032214
Καφέ- Ψηταριά ΤΟΠΟΥΖΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ - τηλ: 2554032411

• Λυκόφη

Καφέ- Ψηταριά ΚΑΧΙΡΜΑΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ - τηλ: 2554051091
Ψηταριά ΜΠΟΓΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ - τηλ: 2554051257

• Κορνοφωλιά

Ψηταριά “ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΣ” Στούκα Παναγιώτα - τηλ. 2554051037
Ψωροταβέρνα-Ψηταριά «Ο ΝΙΚΟΛΗΣ» Τσακαλδήμης Νικ.- τηλ: 2554051243

• Λαγυνά

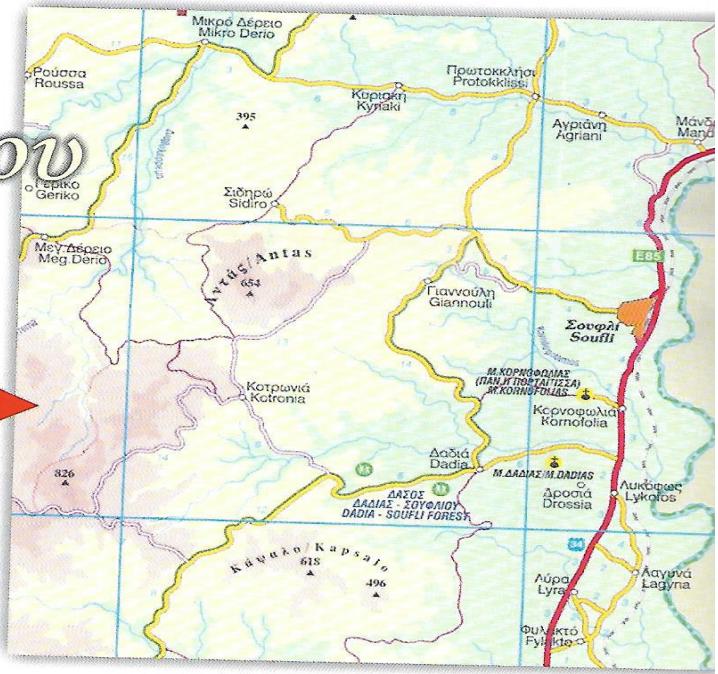
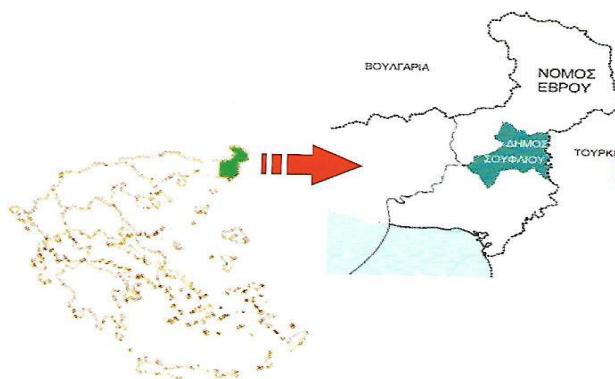
Ψηταριά ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ - τηλ: 2554061228
Pizza-cafe ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ- τηλ: 2554061294

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΛΑΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ

- **Των Φώτων (6 Ιαν):** Περιφορά των εικόνων στη Δαδιά
- **Αγίου Αθανασίου (18 Ιαν):** Κουρμπάνι στην Κορνοφωλιά και τη Δαδιά. Γιορτάζει ο ομώνυμος ναός στο Σουφλί.
- **Απόκριες:** Καρναβαλικές εκδηλώσεις στο Σουφλί.
- **Του Αγίου Γεωργίου:** Γιορτάζει ο ομώνυμος ναός στο Σουφλί.
- **Του Προφήτη Ηλία (20 Ιουλ.):** Πανηγύρι στη Δαδιά
- **Αγίας Παρασκευής (26 Ιουλ.):** Πανηγύρι στη Λαγυνά.
- **Εννιάμερα της Παναγίας 23 Αυγ.:** Πανηγύρι στο μοναστήρι της Κορνοφωλιάς.
- **Από μέσα έως τέλη Αυγούστου:** Πολιτιστικές εκδηλώσεις στα χωριά και στο Σουφλί.
- **Γενεθλίο της Παναγίας (8 Σεπτ.):** Μονή Δαδιάς
- **Ταξιαρχών (8 Νοεμ):** Πανηγύρι στη Γιανούλη.
- **Μέσα Νοέμβρη:** Γιορτή του τοιόπουρου στο Σουφλί.
- **Κάθε βδομάδα μπορείτε να απολαύσετε κινηματογραφικές ταινίες, το χειμώνα στο Δημοτικό Θέατρο και το καλοκαίρι στο θερινό κινηματογράφο «Αστροθέάμων».**

Δήμος Σουφλίου

Ο Δήμος Σουφλίου ευχαριστεί όλους όσους συνέβαλαν στη δημιουργία αυτού του εντύπου και ιδιαίτερα:

- τους Φακούδη Ευάγγελο και Αλεξούδη Απόστολο για τη γενική επιμέλεια του εντύπου, κείμενο και φωτογραφίες,
- το φιλόλογο Κουντουράκη Δημήτρη και τη Θεολόγο Δημήτρα Παρθένου-Κουντουράκη για την επιμέλεια των κειμένων
- τον Πιστόλα Κων/νο και τη WWF Ελλάς για τις φωτογραφίες και το κείμενο για τη Δαδιά φωτογραφικού υλικού.

